

РЕШЕНИЕ

№ 2946

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8093** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу Решение № 221/08.07.2021 г. по НАХД № 8602/2021 г. на СРС, НО, 11 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 522250-F537464/06.07.2020 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредбата/ във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че услугите, извършвани от санкционираното дружество представляват продажба по смисъла на ЗЗД, поради което чл.33, ал. 1 от Наредбата е неприложим, тъй като се прилага в случаи, в които се въвеждат и извеждат суми, които не са свързани с продажба. Изложени са аргументи, че НП е антидатирано, между издаването му на 06.07.2020г. и връчването му на 26.05.2021г. е налице разлика от 11 месеца, което поставя под

съмнение издаването му преди изтичане на шестмесечния преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН. Твърди се, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не е налице неотразяване на приходи и е налице надлежна отчетност, не са засегнати по никакъв начин обществените интереси, а още по малко е налице някаква степен на обществена опасност. Моли са оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. Претендират се разноси. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Т., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът по касация - ЦУ на НАП, отдел „ Оперативни дейности“ – С. в писмен отговор и в съдебно заседание се представяла от юр.П., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна, а решението като правилно да се потвърди.

Административен съд София - град, XX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 31.01.2020 г., в 17:15 часа, била извършена проверка на обект – офис летище, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката било установено, че разчетената касова наличност от монтираното в обекта и въведено в експлоатация фискално устройство /ФУ/ модел “Е. А1 KL”, с ИН на ФУ ED 3111028 и ИН на ФП 44311028, регистрирано в НАП с потвърждение № 4063274/08.03.2019 г., съгласно междинен дневен финансов X отчет № 0019082/31.01.2020 г. в 17:36 часа, била в размер на 310 лв., от които 190 лв., получени в брой и 120 лв. – получени с дебитни/кредитни карти. Фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 790 лв. и 360 евро, съгласно изготвен опис на паричните средства. ФУ, инсталирано в обекта, притежавало операциите “служебно въведени” и “служебно изведени” суми за регистриране на извършената промяна в касовата наличност. До момента на започване на проверката във фискалната памет на ФУ регистрирания/отчетен дневен оборот е в размер на 310 лв. Установената промяна в касовата наличност е в размер общо на 1304, 098 лв., което представлявало според проверяващите въвеждане на пари в касата, която не е отразена във ФУ в момента на извършването и с точност до минута. В писмено обяснение служителката А. В. уточнила, че за извършване на плащане на клиента се давала бележка с пореден номер, описана в услугата, за която се заплаща и сумата. Към тази бележка се закрепял касов бон с такса за наземния оператор – в случая [фирма]. За констатираното проверяващите изготвили протокол за проверка №0399715/31.01.2020 г. Въз основа на този протокол бил съставен АУАН № F537464/12.02.2020 г.

След запознаване с преписката от началник отдел „ Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП било издадено процесното НП № 522250-F537464/06.07.2020 г. срещу [фирма] за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. във връзка с чл.118,

ал.4 от ЗДДС.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. СРС отхвърля съображенията на касатора за несъставомерност на деянието. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът на санкцията. Въззивният съд е отхвърлил позоваването на чл.28 от ЗАНН, тъй като неизпълненото задължение към държавата не представлявало маловажен случай.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че НП е антидатирано. Спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН за издаване на НП, като датата на връчване на НП няма отношение към достоверността на датата на издаване на НП. Връчването със закъснение на НП на наказаното лице не обосновава извод за антидатиране на издаденото НП. Следва да бъде съобразено, че НП е редовно връчено на наказаното лице, поради което не е нарушено неговото право на защита. Следва да се вземе предвид и направеното от ответника по касация уточнение, че НП от началник отдел "Оперативни дейности" - С. в ЦУ на НАП се издават посредством централизиран електронен регистър/система, която автоматично генерира текущата дата на съответното НП към деня, в който същото бива издадено и няма човешки фактор, по технически причини няма как да се антидатира. За обратното не се представят доказателства и твърдението на касатора, че обжалваното постановление е антидатирано не се доказва по делото.

От събраните пред въззивния съд доказателства безспорно се установява, че дружеството е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение от обективна страна, с оглед на което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Съгласно чл.33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2016 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, като за фискалните устройства, които не притежават тези функции, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на извършването ѝ с точност до минута.

Неоснователно е възражението, че се касае за продажба, поради което е неприложима разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Чл. 185, ал. 2 от ЗДДС изрично предвижда административно-наказателна отговорност за лице, което наруши чл. 118 ЗДДС или нормативен акт по неговото прилагане, какъвто именно е цитираната наредба. Чл. 33, ал. 1 от същата предвижда по какъв начин се отразява касовата наличност и това не е направеното от касатора, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата

административно-наказателна отговорност. Изяснява се от събраните доказателства, че сумите, които дружеството касатор събира са във връзка с доплащане за багаж и други услуги и са в полза на самолетния оператор, с който има споразумение, не реализира свои пордажби и тъй като се касае за дейност, която не представлява продажба от негова страна по смисъла на чл.33, ал.1 от Наредбата, е задължено да използва функциите служебно въведени и служебно изведени суми на ФУ в обекта. При доказана положителна разлика в касовата наличност в размер на 1034, 98 лв. между сумата съгласно дневен отчет и фактическа наличност в касата на обекта, нарушението е доказано.

Доколкото наредбата е издадена на основание чл.118 от ЗДДС, то същата попада в приложното поле на чл.185, ал. 2 ЗДДС, съгласно който извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Определената санкция е в законоустановения минимум, поради което същата е законосъобразна.

Правилни са изводите на СРС за липса на основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН, предвид, че се касае формално нарушение, за неспазване на установения ред за отчитане и фискален контрол на търговската дейност.

В горния смисъл е и практиката на АССГ по аналогичен казус между същите страни – решение № 2543/15.04.2022г. по адм. дело № 307/2022г.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, XX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 221/08.07.2021 г. по НАХД № 8602/2021 г. на СРС, НО, 11 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, да заплати на ЦУ на НАП 80 лв. (осемдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.